

הוא היה אחד מעמודי־התווך של התרבות הישראלית — דמותו היתה שנויה במחלוקת — אך איש לא חלק על הידע העצום של דן עומר

הנזן - קונפורמיסט

אם אני לא טוב בשביל אוס־חשיבה, אני לא טוב בשביל הצבא. בהתערבות אלוף הפיקוד הוחזר לאוס־חשיבה והמשיך לנהל ויכוחים איריאולוגיים בהתכתבות עם אותו מפקד, הוא כדרכו לא ויתר. דן היה מעורה היטב בחוגי הבוהמה הירושלמית. הוא ניהל את מוקד הבילויים של העיר הסטודנטית

על גבי עטיפת סיפרו השלישי בדרך, הספר שהפך אותו מפורסם, לאו דווקא בגלל איכותו הספרותית, אלא בגלל השערוריה שליוותה את פירסומו. דן עומר היה איש מיוחד במינו, אדם עיקש, שהלך בעיקבות דיעותיו ודרך חשיבתו, מבלי לסטות ימינה או שמאלה, מבלי לנסות למצוא חן, מבלי לנסות למרוח.

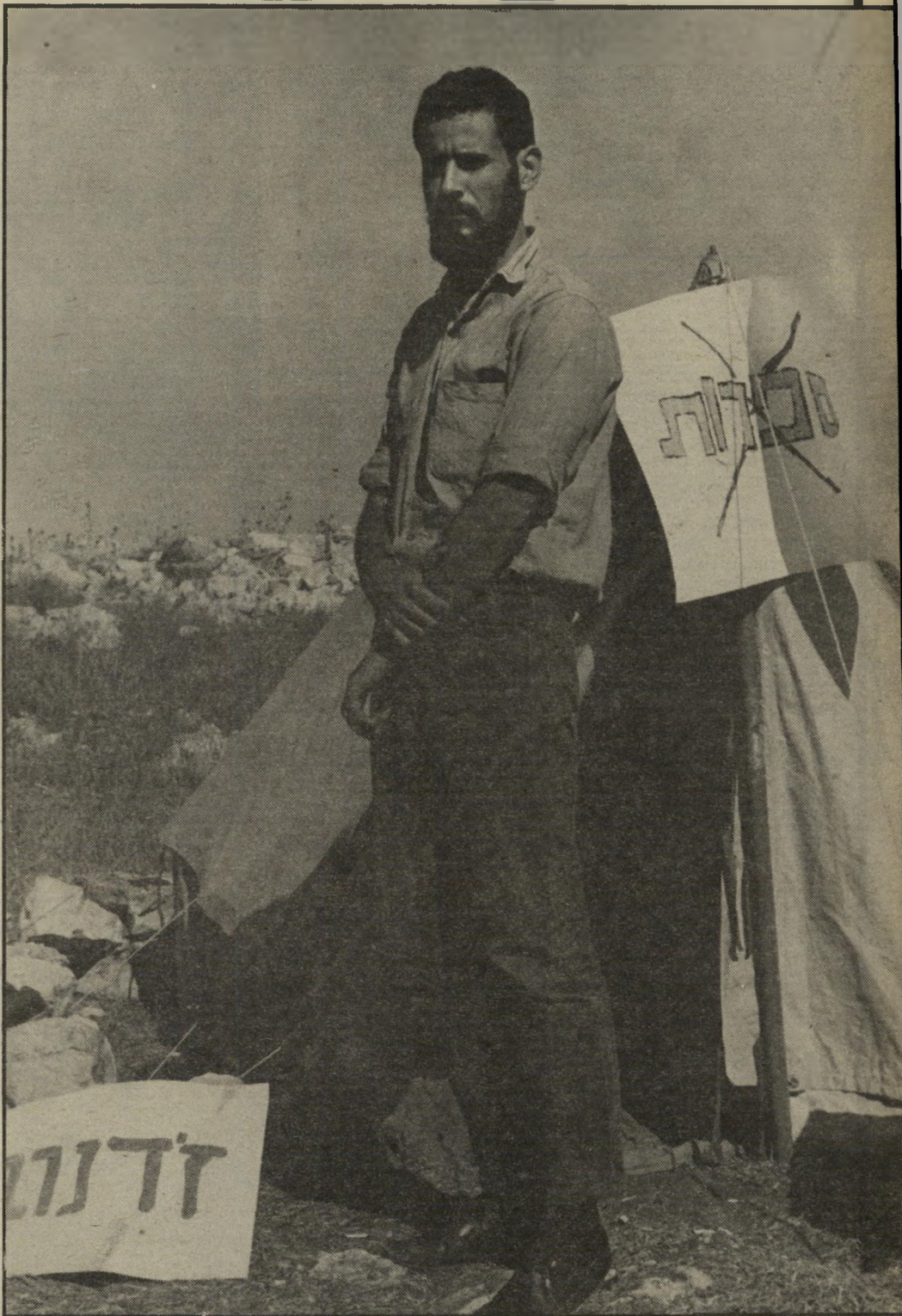
עם נימרוז בן השנתיים שאליו היה עומר קשור במיוחד. נימרוז היה מתעורר בבוקר ומחכה לדן ליד שולחן־הכתיבה שלו. והם היו אוכלים ביחד ארוחת־בוקר משותפת.

הוא היה נוד־קונפורמיסט במלוא מובן המילה, מעולם לא ניסה לעשות לו חברים, מעולם לא ניסה להשתייך לקליקה, להיפך: הוא תיעב קליקות וכמשך שנים ארוכות בעבודתו כמבקר סיפורות, ניסה לנתץ את הקליקות השונות השולטות בעולם הסיפורות. דן נולד כדן מריני ברמת־גן, כננס של אוסקר וצופיה מריני. כשהיה בן שלושה חודשים עברה מישפחתו לגור בירושלים, אמו היתה עקרת־בית שציירה בשעותיה הפנויות, אביו שימש כגזבר עיריית ירושלים במשך שנים ארוכות.

כשהיה בן 16, שינה דן מריני את שמו לדן עומר. הוא לא אהב את השם מריני. לאביו, שהביע את אי־שביעות רצונו, הזכיר כי השם מריני גם הוא אינו שמו מלידה. האב עלה ארצה מצ'כוסלובקיה, כשהוא נושא את השם אוסקר הרלינגר. אוסישקין הציע לו לעבור את השם הר (בגרמנית מר) לשם העברי מריני. האב לא יכול היה להתווכח עם בנו. כשרן עומר החליט משהו, קשה היה להסיט אותו מהחל־טתו, כזה היה עוד משחר נעוריו.

הוא התחנך בבית חינוך ארלוזורוב והיה חניך קן מרכז של השומר הצעיר. הוא היה ילד יפהפה ונער יפהתואר. בצבא שירת בגולני. הנוד־קונפורמיזם שלו גרם לו צרות גם בצבא. מספרים, כי בעת שירות מילואים שעשה באוסי חשיבה, ניהל ויכוחים איריאולוגיים בנימה שמאלית מדי לטעמו של המפקד. הוא ציווה לפנות את דן עומר ה"שמאלני", בהליקופטר, לחטיבה. אמר שלא רוצה שהוא יקלקל לו את החיילים. עומר התפנה, אך לא ויתר. הוא נכנס לשיחה אל המח"ט ואמר לו:

שביחת־רעב דן עומר ליד האוהל עליה־לרגל. סטודנטים מהאוניברסיטה הסמוכה באו להזדהות עם דן ורכשו סיפרו. למרות שהיה אסור תועבה פסלה את סיפרו בדרך. האוהל הפך מוקד פולטאבה, מילחמת־העולם הראשונה, נילי, השומר, הצהרת בלפור, הגנת תלחי, רצח דריהאן, רצח ארלוזורוב, פו"ש, חי"מ, הגנה, פלמ"ח, אצ"ל, סיוון, אריתריאה, פרוץ המדינה, פירוק הפלמ"ח, הריגת ברנדוט, גלילי, פריצת

הראשון, פוגרום קישינב, ועידת פולטאבה, מילחמת־העולם הראשונה, נילי, השומר, הצהרת בלפור, הגנת תלחי, רצח דריהאן, רצח ארלוזורוב, פו"ש, חי"מ, הגנה, פלמ"ח, אצ"ל, סיוון, אריתריאה, פרוץ המדינה, פירוק הפלמ"ח, הריגת ברנדוט, גלילי, פריצת

שם: דן עומר. לאומיות: ישראלית. מקום לידה: רמת־גן, פלשתינה. תאריך־לידה: 23 בפברואר 1940. התגורר ב: ירושלים, מיקווה ישראל, טבחה, שמיר, ירושלים, פאריס, לונדון, פורטסמות, האי הלבן, פאריס, ירד שלים. לא השתתף ב: קונגרס הציוני